

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Plzeň-sever rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Kokožkou ve věci

žalobkyně: **Zuzana Novotná**, nar. 1.5.1952, bytem Plzeňská 77, Příbram,
zast. JUDr. Markem Hlaváčem, advokátem sídlem Akademická 663/5, 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Česká republika – Státní pozemkový úřad**, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00
Praha 3, IČ: 01312774,

zast. Mgr. Dušanem Sedláčkem, advokátem sídlem AK v Praze 1, Na Florenci 2116/15,

o nahrazení projevu vůle,

t a k t o :

- I. Žaloba o vydání náhradních pozemků se ohledně spoluvlastnického podílu o velikosti jedné poloviny na pozemkové parcele č. 556/144 v katastrálním území Chotíkov v hodnotě (1/2 pozemku) 11.433,60 Kč, pozemku p.č. 310/64 v katastrálním území Nevřeň v hodnotě 14.190,40 Kč a pozemku p.č. 310 v katastrálním území Bdeněves v hodnotě 11.185,20 Kč, vše zapsáno u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobkyně se svoji žalobou doručenou soudu dne 8.6.2016, ve znění změny žaloby ze dne 30.1.2017 (čl.182) připuštěné usnesením čj. 8C 198/2016-189 ze dne 1.2.2017, rozšířením žaloby ze dne 9.3.2017 (čl.226) připuštěné usnesením čj. 8C 198/2016-233 ze dne 21.3.2017, rozšířením žaloby ze dne 30.3.2017 (čl.234), připuštěné usnesením čj. 8C 198/2016-251 ze dne 3.4.2017, ve znění změny ze dne 10.7.2017 (čl.327), připuštěné usnesením čj. 8C 198/2016-336 ze dne 19.7.2017, a změnou ze dne 30.1.2018 (čl.484), připuštěnou usnesením čj. 8C 198/2016-504 ze dne 31.1.2018 ve znění opravného usnesení čj. 8C 198/2016-629 ze dne 12.6.2018, se domáhala nahrazení projevu vůle žalovaného, uzavřít s žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu následujících pozemků ve vlastnictví žalovaného: spoluvlastnický podíl ve výši 1/2 na pozemku parc.č. 556/144, katastrální území Chotíkov, obec Chotíkov, pozemek parc. č. 556/111, katastrální území Chotíkov, obec Chotíkov, pozemek par. č. 556/145, katastrální území Chotíkov, obec Chotíkov,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Mašterová

pozemek parc. č. 556/146, katastrální území Chotíkov, obec Chotíkov,
pozemek parc. č. 556/147, katastrální území Chotíkov, obec Chotíkov,
pozemek parc. č. 556/148, katastrální území Chotíkov, obec Chotíkov,
pozemek parc. č. 686/55, katastrální území Chotíkov, obec Chotíkov,
pozemek parc. č. 693/127, katastrální území Chotíkov, obec Chotíkov,
pozemek parc. č. 693/128, katastrální území Chotíkov, obec Chotíkov,
pozemek parc. č. 693/131, katastrální území Chotíkov, obec Chotíkov,
pozemek parc. č. 690/2, katastrální území Chotíkov, obec Chotíkov,
pozemek parc. č. 690/3, katastrální území Chotíkov, obec Chotíkov,
pozemek parc. č. 690/6, katastrální území Chotíkov, obec Chotíkov,
pozemek parc. č. 693/122, katastrální území Chotíkov, obec Chotíkov,
spoluvlastnický podíl ve výši 1/2 na pozemku parc.č. 123/20, katastrální území Myslinka, obec Myslinka,
spoluvlastnický podíl ve výši 1/2 na pozemku parc.č. 123/22, katastrální území Myslinka, obec Myslinka,
pozemek parc. č. 310/64, katastrální území Nevřeň, obec Nevřeň,
pozemek parc. č. 396/1, katastrální území Kamenný Újezd u Nýřan, obec Nýřany,
pozemek parc. č. 396/53, katastrální území Kamenný Újezd u Nýřan, obec Nýřany,
pozemek parc. č. 396/54, katastrální území Kamenný Újezd u Nýřan, obec Nýřany,
pozemek parc. č. 396/51, katastrální území Kamenný Újezd u Nýřan, obec Nýřany,
pozemek parc. č. 1943, katastrální území Nýřany, obec Nýřany,
pozemek parc. č. 1952/2, katastrální území Nýřany, obec Nýřany,
pozemek parc. č. 1942/6, katastrální území Nýřany, obec Nýřany,
pozemek parc. č. 1952/7, katastrální území Nýřany, obec Nýřany,
pozemek parc. č. 1952/8, katastrální území Nýřany, obec Nýřany,
pozemek parc. č. 1952/9, katastrální území Nýřany, obec Nýřany,
pozemek parc. č. 1952/10, katastrální území Nýřany, obec Nýřany,
pozemek parc. č. 1942/11, katastrální území Nýřany, obec Nýřany,
pozemek parc. č. 1942/12, katastrální území Nýřany, obec Nýřany,
pozemek parc. č. 1942/13, katastrální území Nýřany, obec Nýřany,
pozemek parc. č. 1942/14, katastrální území Nýřany, obec Nýřany,
pozemek parc. č. 1716/150, katastrální území Chrást u Plzně, obec Chrást,
pozemek parc. č. 310, katastrální území Bdeněves, obec Bdeněves,
pozemek parc. č. 41/34, katastrální území Bdeněves, obec Bdeněves,
pozemek parc. č. 413, katastrální území Hracholusky nad Mží, obec Úlice,
pozemek parc. č. 420/133 katastrální území Bdeněves, obec Bdeněves,
pozemek parc.č. 420/134 katastrální území Bdeněves, obec Bdeněves,
pozemek parc.č. 757/9, katastrální území Kozolupy u Plzně, obec Kozolupy,
pozemek parc.č. 1241/97 oddělený od pozemku parc. č. 1241/97 na základě geometrického plánu č. 1384-313/2017, vyhotoveného společností AZIMUT CZ s.r.o. a potvrzeného Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrálním pracovištěm Plzeň-sever, dne 6. 12. 2017, č.j. PGP-1343/2017-405, v katastrálním území Dýšina, obec Dýšina,
pozemek parc.č. 420/115 oddělený od pozemku parc. č. 420/115 na základě geometrického plánu č. 670-246/2017, vyhotoveného Ing. Jirím Blábolem a potvrzeného Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrálním pracovištěm Plzeň-sever, dne 6.10.2017, č.j. PGP-920/2017-407, v katastrálním území Bdeněves, obec Bdeněves,
pozemky parc.č. 411/1 a parc. č. 411/4 oddělené od pozemku parc. č. 411/1 na základě geometrického plánu č. 675-313/2017, vyhotoveného společností AZIMUT CZ s.r.o. a potvrzeného Katastrálním úřadem pro Plzeňský Kraj, Katastrálním pracovištěm Plzeň-sever, dne 6. 12. 2017, č.j. PGP-1116/2017-407, vše v katastrálním území Bdeněves, vše obec Bdeněves,
pozemek parc.č. 153/1 oddělený od pozemku parc. č. 153/1 na základě geometrického plánu č. 526-246/2017, vyhotoveného Ing. Jirím Blábolem a potvrzeného Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrálním pracovištěm Plzeň-sever, dne 5.10.2017, č.j. PGP-919/2017-407, v katastrálním území Kozolupy u Plzně, obec Kozolupy,
pozemek parc.č. 1190/5 oddělený od pozemku parc. č. 1190 na základě a geometrického plánu č. 2086-363/2017, vyhotoveného společností PROFIGEO ROKYCANY s.r.o. a potvrzeného Katastrálním

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Mašterová

úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrálním pracovištěm Plzeň-sever, dne 1. 12. 2017, č.j. PGP-1097/2017-407, v katastrálním území Vejprnice, obec Vejprnice, vše zapsáno u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj.

2. Žalobu odůvodnila tím, že rozhodnutími Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha (dále jen „pozemkový úřad“) č. j. Praha č.j. PÚ 933/02 ze dne 28. května 2002, č.j. PÚ 1171/99 ze dne 26. května 1999, č.j. PÚ 292/91/8 ze dne 26. července 2012, č.j. PÚ 292/91/12 ze dne 29. října 2013, č.j. PÚ 292/91/11 ze dne 25. září 2013, č.j. PÚ 292/91/6 ze dne 24. července 2012, č.j. PÚ 292/91/4 ze dne 13. srpna 2010, č.j. PÚ 292/91/1 ze dne 26. srpna 2008, č.j. PÚ 1040/03/3 ze dne 28. listopadu 2003, č.j. PÚ 292/91 ze dne 1. dubna 2004, č.j. PÚ 1017/00/1 ze dne 23. března 2001, č.j. PÚ 208/00 ze dne 13. října 2000, č.j. PÚ 1172/99/2 ze dne 24. listopadu 1999 a č.j. PÚ 1172/99 ze dne 26. května 1999, č.j.292/91/16 ze dne 13.dubna 2016, č.j.292/91/17 ze dne 13. dubna 2016, č.j.292/91/18 ze dne 18.dubna 2016, č.j.292/91/19 ze dne 19.dubna 2016, č.j. 292/91/20 ze dne 27.dubna 2016, bylo rozhodnuto o vydání pozemků v rozhodnutích specifikovaných, právní předchůdkyni žalobkyně (její matce, Věře Váchová, nar. 18.10.1931, zemřelé dne 17.5.2015) a žalobkyni, jako osobě oprávněné dle zákona o půdě (z.č. 229/1991 Sb.). Pozemkový úřad dále rozhodl, že (právní předchůdce) žalobkyně není vlastníkem v rozhodnutí specifikovaných pozemků a dle § 11 (z.č. 229/1991 Sb.) ve spojení s § 14 odst. 1 větou druhou a § 17 odst. 3 písm. a) téhož zákona, má nárok na náhradní pozemky za pozemky v restituci nevydané. Usnesením Okresního soudu v Příbrami ze dne 2.11.2015, č. j. 25 D 608/2015-338, v právní moci 2.11.2015, nabyla žalobkyně majetek včetně restitučních nároků, jako jediná dědička.
 3. Nároky žalobkyně (a její předchůdkyně), jako oprávněných osob, na vydání adekvátních náhradních pozemků nebyl dlouhodobě uspokojen a dochází tak ze strany státu k postupu, který lze označit za liknavý či svévolný a lze tak žalovat vydání konkrétního pozemku (R NS ČR sp.zn. 31 Cdo 3767/2009 z 9.12.2009). Na území Prahy nejsou ve veřejné nabídce nabízeny žádné pozemky, poslední nabídky pozemků pro oprávněné osoby za období od ledna 2011 do dubna 2016 nebyly nepřijatelné, oby odpovídaly kvalitou, polohou i velikostí odpovídají pozemkům nevydaným. Žalobkyně či její právní předchůdkyně v minulosti aktivně usilovaly o vydání pozemků, účastnily se řady veřejných soutěží vyhlášených žalovaným, nebyly neúspěšné. Žalobkyně je prvorestituentem, jejíž nároky nebyly uspokojeny ani po více než 25 letech po podání restitučních žádostí. Dle závěrů R NS ČR 28 Cdo 1189/2010 z 3.11.2010 se při stanovení ceny pozemku, za který má být vydán náhradní pozemek, vychází ze stavu ke dni jeho přechodu na stát, hodnota náhradního pozemku musí odpovídat hodnotě pozemku odňatého. I v případě žalobkyně se jednalo o nevydané pozemky, které byly vykupovány pro výstavbu, která se posléze realizovala. Přesto žalovaná restituční nároky žalobkyně stále nesprávně eviduje. Znaleckými posudky č. 2263/41/I-VII/2014 ze dne 24.11.2014, soudního znalce Ing. Jaromíra Rysky (vypracované k žádosti žalobkyně), byly restituční nároky plynoucí z výše uvedených rozhodnutí pozemkového úřadu oceněny na celkovou částku 24.457.630 Kč. V souladu s rozhodnutími pozemkového úřadu žalobkyni náleží ½ z této celkové částky, tedy 12.228.815 Kč a v této výši žalobkyně restituční nároky uplatňuje. Právní předchůdkyně žalobkyně zaslala žalovanému dne 6.8.2015 předžalobní výzvu, ve které požádala o zaevidování restitučního nároku Ing. Jana Hlaváče, Václava Hlaváče a Věry Váchové v celkové výši 24.457.630 Kč (z toho nárok žalobkyně činí 12.228.815 Kč) a zároveň požádala o nabídku odpovídajících náhradních pozemků, neboť jak je zřejmé i z předložených veřejných nabídek za posledních pět let, žalovaný v minulosti pozemky takové hodnoty nenabízel. Žalovaný až dosud nesprávně eviduje výši restitučního nároku. Věra Váchová se zúčastnila veřejných nabídek na převod náhradních pozemků pouze v r. 2005, podala tři žádosti (příhlášky) ze dne 15.8.2005 ohledně pozemku 1) p.č. 751/191 v kat. úz. Koloděje, 2) p.č. 751/189 v kat. úz. Koloděje a 3) p.č. 198/2 v kat. úz. Šeberov (tvrzení při ÚJ 21.4.2017 čl.276). Pak se až do r. 2014 soutěží nezúčastňovala a v listopadu 2014 nechala svůj nárok přecenit znalcem Ryskou a poté se již nezúčastňovala soutěží. Dopisem ze dne 12.5.2014 (čl. 32) žalovaný odpovídá na předchozí žádost žalobkyně a Václava Hlaváče o oznamujícím přecenění pozemků. Žalobkyně dále oznámila přecenění pozemků znalcem Ryskou dopisem ze dne 15.2.2016 (čl.34), na který žalovaný neodpověděl, dále přecenění oznámila v předžalobní výzvě z 6.8.2015 (čl.74)
 4. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby v celém rozsahu. Žalovaný zařazoval a zařazuje do veřejných nabídek dostatečné množství pozemků v rámci celé ČR, které mají takové kvalitativní a kvantitativní
- Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Mašterová

parametry, že si žalobkyně může některý z nabízených pozemků vybrat. Aby na straně žalovaného při aplikaci zákona o půdě nedocházelo k liknavosti či libovůli, narušující práva oprávněných osob, ve stejných či srovnatelných případech musí žalovaný postupovat stejně. Takový postup dle žalovaného umožňuje pouze převod v rámci veřejných nabídek pozemků pro všechny oprávněné osoby, kdy nejsou předem nediskvalifikované oprávněné osoby (jen převod prostřednictvím veřejné nabídky, kde oprávněné osoby předem znají podmínky postupu při převodu a pravidla pro řešení situace, když o jeden pozemek požádá více zájemců, činí proces vypořádání restitučních nároků transparentním). Uspokojení nároku oprávněné osoby způsobem, jenž se vymyká zákonem stanovenému postupu (§ 11a zákona o půdě), je výjimečné a namísto tehdy, kdy se oprávněná osoba – navzdory svému aktivnímu přístupu – nemůže dlouhodobě domoci svých práv. Právo na převod náhradního pozemku dle vlastního výběru mimo veřejné nabídkové řízení podle § 11a odst. 1 zákona o půdě není dáno, neboť žalobkyně se nezúčastnila žádné veřejné nabídky pozemků a její právní předchůdkyně Věra Váchová se zúčastnila v roce 2005 pouze jedné veřejné nabídky podle § 7 zákona č. 95/1999 Sb.. Nebyla zde dostatečná aktivita oprávněné osoby, podmiňující vznik práva na převodu náhradního pozemku podle vlastního výběru oprávněné osoby. Žalobkyně a její právní předchůdkyně se od roku 2006 do roku 2017 neúčastnily veřejných nabídek pozemků. V červnu 2018 se žalobkyně zúčastnila veřejné nabídky pozemku a tato účast byla jenom „na oko“, neboť žalobkyni nešlo o získání náhradního pozemku ve veřejné nabídce, nýbrž argumentu do soudních sporů. Přihláška žalobkyně následovala po jejím úplném neúspěchu u Krajského soudu v Brně a žalobkyně si z velkého počtu nabízených pozemků vybrala právě ten, na který nedostačuje její restituční nárok dle ocenění žalovaného - 372.889 Kč. V okrese Domažlice, ve kterém si žalobkyně zvolila pozemek p. č. 1261 v kat. úz. Blížejev v ceně 724.595,80 Kč, bylo nabízeno 23 pozemků, přičemž pouze tento pozemek přesahoval výši jejich restitučních nároků. Žalobkyně dovozuje údajnou liknavost a svévoli žalovaného především z délky vyřizování restitučních nároků a z nepřecenění restitučních nároků. Ze závěrů rozsudku NS ČR 28 Cdo 2772/2015 z 28.6.2016 a 28 Cdo 1807/2013 z 14.1.2015 vyplývá, že liknavost může mít podobu nedostatku veřejných nabídek schopných uspokojit nároky oprávněné osoby (byť postupným čerpáním) či nezařazení vhodného pozemku do veřejné nabídky, byť tomu nebrání žádná zákonná překážka. Delší doba, po níž nárok oprávněné osoby nebyl uspokojen, byť jinak nežádoucí, nedokládá sama o sobě, že by postup Fondu (žalovaného) byl nekorektní a bránil úspěšnému uplatnění jejich nároků. Ve veřejných nabídkách v letech 1999 až 2015 se v celé ČR nabízelo 873.869 pozemků o celkové výměře 702.027,20 hektarů, dle přehledu počtu a výměr pozemků ve veřejných nabídkách vyhlášených podle z. č. 229/1991 Sb., z. č. 95/1999 Sb. a z. č. 503/2012 Sb., v rámci kterých bylo možno zcela určitě nalézt adekvátní pozemky jako náhradu za nevydané pozemky. Při velkém množství převedených náhradních pozemků od roku 2015 od roku 2016 již byl omezenější počet vhodných náhradních pozemků. Nepostačuje jen to, že stát neuspokojil nárok žalobkyně od roku 1993, liknavost nelze shledávat analogicky již v postupu státu při rozhodování o tom, zda lze oprávněné osobě sám odňatý pozemek vydat či nikoliv. Věra Váchová až do své smrti dne 17.5.2015 proti výši žalovaným přiznané části restitučního nároku (v letech 1999 až 2013, celkem 352.782,40 Kč) ničeho nenamítala a žalobkyně se přecenění výše celého restitučního nároku, který jí byl jako oprávněné osobě po smrti Věry Váchové přiznán ve zbývající výši 214.927,90 Kč, domáhala až v předžalobní výzvě ze dne 6.8.2015. Žalovaný poukazyval na závěry usnesení Krajského soudu v Praze čj. 26 Co 315/2017-1031 z 31.8.2017, kterým byl zrušen rozsudek Okresního soudu v Benešově čj. 14 C 49/2016-1001 z 9.6.2017, vyhovující náhradové žalobě žalobkyně proti žalovanému, kdy judikatura dovozující právo oprávněné osoby domáhat se smluvního převodu náhradního pozemku, dle vlastního výběru mimo rámec veřejného nabídkového řízení dle § 11a zákona o půdě, podmiňuje existenci tohoto nároku oprávněné osoby prokázáním liknavosti a libovůle státu pouze ve vztahu k procesu nabízení náhradních pozemků dle § 11a zákona o půdě. Z hlediska závěrů, zda v průběhu samotného uskutečňování nabídek náhradních pozemků ze strany žalované došlo k takovým okolnostem, které by mohly založit závěr o liknavosti či libovůli žalované v tomto procesu, nemá žádný právní význam, jaké stanovisko zaujímá žalovaná k otázce peněžní hodnoty celkového restitučního nároku, když nebylo ani tvrzeno, že by tato otázka měla nějaký praktický dopad pro vyřizování restitučního nároku žalobkyně v rámci zákonného postupu státu dle § 11a zákona o půdě. Žalovaný pozemky dle předžalobní výzvy žalobkyně z 6.8.2015 přecenit nemohl, a to i z důvodu, že žalobkyně svůj požadavek doložila šesti znaleckými posudky doc. Rysky (z 24.11.2014, č. 2263/41/I-V a VII/2014), které odůvodňovaly údajný stavební charakter nevydaných pozemků pouze jejich stavem

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Mašterová

(zastavením) k 24.6.1991. Hodnotily stav odňatých pozemků ke dni ocenění a nikoliv ke dni jejich přechodu na stát. Většina požadované pozemkové náhrady je na žalobkyni nepřevoditelná. Restituční nárok žalobkyně je nedostatečný, činí aktuálně 372.889,30 Kč (po odečtení částečného plnění 194.821 Kč, jako ceny náhradního pozemku převedeného dle rozsudku Okresního soudu ve Svitavách sp. zn. 6 C 140/2016) od částky 567.710,30). Žalobkyně tvrdí, že souhrnná cena nevydaných pozemků činí 38.386.960,- Kč a výše jejich restitučních nároků 18.998.659 Kč (19.193.480 Kč po odečtení 194.821 Kč), přesto dosud nepodala žalobu o určení výše svých restitučních nároků. Další překážkou vydání je nezemědělská povaha náhradních pozemků p. č. 1952/2, 1952/7, 1952/8, 1952/9, 1942/6, 1942/11, 1942/12, 1942/13 a 1942/14 v kat. úz. Nýřany a pozemky p. č. 310 a 411/1 v kat. úz. Bdeněves. Judikatura považuje pozemek k převodu 'vhodný' k bezúplatnému převodu, tedy pozemek, jenž by byl - nebýt liknavého postupu Fondu či žalované do veřejné nabídky takto zařaditelný. Dále nelze v případě, že se žalobkyně domáhá převodu náhradních pozemků smlouvou, kterou za žalovaného uzavírá soud, převádět spoluvlastnické podíly (ideální 1/2 pozemků v kat. úz. Chotíkov a Myslinka). Převod soudním rozsudkem je vyloučen zákonem, protože mu brání předkupní právo spoluvlastníků uvedených pozemků: Štěpána Krejčíře, bytem Lindauerova 103/12, Plzeň, jako spoluvlastníka pozemku p.č. 556/144 v kat. úz. Chotíkov a Zdeňka Sobotníka, bytem Myslinka čp. 29, jako spoluvlastníka pozemků p. č. 123/20 a 123/22 v kat. úz. Myslinka. Převod nezohledňuje práva třetích osob (spoluvlastníků) a není vhodný z hlediska možnosti vzniku problémů při hospodaření s takovým pozemkem. Nejedná se o vhodné náhradní pozemky ve smyslu judikovaném rozsudky NS ČR 28 Cdo 2430/2016 z 31.1.2018 či 28 Cdo 5368/2015 z 28.6.2017. Nepřevoditelné jsou i svévolně oddělených části náhradních pozemků z důvodu, že k oddělení nebyl dán ani vyžádán souhlas vlastníka pozemku ani stavebního úřadu. Nepřevoditelné jsou i náhradní pozemky p. č. 1942/6, 1942/11, 1942/12, 1942/13 a 1942/14 v kat. úz. Nýřany, vyloučené stavebním úřadem, kdy dle str. 2 znaleckého posudku Pavla Sýkory č. 1576 – 50/2017 z 8.3.2017, k jejich ocenění, tyto pozemky „tvorí uvedenou přístupovou polní cestu, vedoucí podél lesa a podle územního plánu budou jako cesta sloužit i nadále“). Pozemky p. č. 310 a 411/1 v kat. úz. Bdeněves (místní komunikace) a pozemek parc. č. 310/64 v k. ú. Nevřeň (veřejně prospěšná stavba). Žalovaný v souvislosti s veřejnými cestami poukázal na judikaturu ÚS zejm. nálezy III. ÚS 1961/15 z 11.7.2017, I. ÚS 581/14 z 1.7.2014 a II. ÚS 536/14 z 21.1.2015, kdy není namístě převádět oprávněné osobě takové náhradní pozemky, u nichž by nemohla plně realizovat své vlastnické právo z důvodu veřejného užívání pozemků. Konečně počínání rodiny žalobkyně (Ing. Jana Hlaváče, bratrance žalobkyně), který nabyté náhradní pozemky převedl kupními smlouvami uzavřenými s Elderflower develop s.r.o. dne 1.10.2018, jejichž společným jmenovatelem je kupní cena vypadající neobvykle. Žalobkyně nabyla na základě rozsudku OS Svitavy 6 C 140/2016 z 19.9.2017 ve znění KS Hradec Králové 18 Co 360/2017 z 22.1.2018 pozemek p.č. 2 349/1 v kat. úz. Moravské Třebové. Nevyužila ho k zemědělským účelům a převedla jednu polovinu developerské společnosti JRD Property s.r.o. kupní smlouvu z 26.9.2018. Tyto převody budí podezření, že nejsou motivovány zájmem na co nejlepším zemědělském hospodaření s nabytými pozemky, ale komerčními či spekuláčními účely.

5. Žalobkyně vzala opakovaně žalobu se souhlasem žalovaného částečně zpět. A to podáním ze dne 23.11.2017 (čl.406) a ze dne 24.4.2018 (čl.590) ohledně pozemků p. č. 41/34, kat. úz. a obec Bdeněves a p. č. 413, kat. úz. Hracholusky nad Mží, obec Úlice, zpět. Usnesením čj. 8C 198/2016-598 ze dne 31.5.2018 bylo řízení ohledně těchto pozemků ve smyslu § 96 odst. 1, 2, 3, 4 o.s.ř. zastaveno. Podáním ze dne 2.7.2018 (čl.634) vzala žalobkyně žalobu částečně zpět ohledně pozemků p.č. 757/9 v kat. úz. Kozolupy u Plzně, obci Kozolupy a pozemku p.č. 1190 v kat. úz. a obci Vejprnice a usnesením čj. 8C 198/2016-676 ze dne 2.10.2018 bylo řízení ohledně těchto pozemků zastaveno. Konečně podáním ze dne 13.12.2018 (čl.715) vzala žalobkyně žalobu částečně zpět ohledně pozemku p.č. 1241/97 odděleného od pozemku p.č. 1241/97 na základě geometrického plánu č. 1384-313/2017, vyhotoveného společností AZIMUT CZ s.r.o. a potvrzeného Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrálním pracovištěm Plzeň-sever, dne 6.12.2017, č.j. PGP-1343/2017-405, v katastrálním území a obci Dýšina. Usnesením čj. 8C 198/2016-676 ze dne 2.10.2018 bylo řízení ohledně tohoto pozemku zastaveno.

6. Mezi účastníky bylo nesporné, že žalobkyně, jako dědička oprávněné osoby dle § 4 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“ či „ZOP“), je osobou s restitučními nároky k pozemkům, které v době od 25.2.1948 do 1.1.1990 přešly zákonem stanoveným způsobem (§ 6 odst. 1) na stát nebo jiné právnické osoby a které nebylo možné oprávněným osobám v souladu s ustanovením § 11 ZOP vydat, zpravidla neboť byly zastavěny trvalými stavbami a komunikacemi, jsou v držení fyzických osob, apod.. Žalobkyni vznikl nárok, aby jim byly poskytnuty náhradní pozemky (§ 11a ZOP). Nesporná byla dále skutečnost (čl.588, 739pv), že žalobkyni byl vydán náhradní pozemek v hodnotě 194.821 Kč (p.č. 2349/1 kat. úz. Moravská Třebová), dle pravomocného rozsudku Okresního soudu ve Svitavách čj. 6C 140/2016-185 z 19.9.2017, ve znění rozsudku Krajského soudu Hradci Králové, pobočka v Pardubicích čj. 18Co 360/2017-261 z 22.1.2018.
7. Dále na základě rozsudku Okresního soudu v Benešově, č.j. 14 C 49/2016-1602 z 29.6.2018, ve znění rozsudku KS v Praze č.j. 26Co 263/2018-1718 z 28.11.2018, nabyla žalobkyně náhradní pozemky v souhrnné ceně 25.086 Kč. Celkem byly žalobkyni vydány náhradní pozemky v souhrnné hodnotě 219 907 Kč. Nesporné bylo (čl.306), že dle žalovaný evidoval nárok žalobkyně na náhradní pozemky v celkové výši 567.710,30 Kč. Sporná byla mezi účastníky zejména skutečnost, zda má žalobkyně nárok na bezúplatný převod jí vybraných pozemků a jaká je výše jejího restitučního nároku. Spornou byla mezi stranami sporu výše nároku žalobkyně, převoditelnost či nepřevoditelnost některých pozemků a otázka přístupu žalovaného k nároku žalobkyně, jež poukazovala na svévoli a její liknavost
8. Okresní soud Plzeň-sever, jako soud prvního stupně rozsudkem čj. 8C 198/2016-754 ze dne 8.2.2019 vyhověl žalobě žalobkyně a nahradil projev vůle žalované uzavřít s žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (výrok I., bod 1) a rozhodl, že žalovaná, která spravuje pozemky ve vlastnictví České republiky k uspokojení nároku žalobkyně na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou bezúplatně převádí pozemky ve výroku I., bod 4), a to spoluvlastnický podíl ve výši 1/2 parc. č. 556/144 pro k. ú. a obec Chotíkov, dále 13 pozemků v k. ú. a obci Chotíkov (parc. č. 556/111, 556/145, 556/146, 556/147, 556/148, 686/55, 693/127, 693/128, 693/131, 690/2, 690/3, 690/6, 693/122), dále spoluvlastnický podíl ve výši 1/2 parc. č. 123/20 v k. ú. a obci Myslinka a 1/2 parc. č. 123/22, v tomtéž k. ú., dále pozemku par. č. 310/64, v k. ú. a obci Nevřeň, 4 pozemků parc. č. 396/1, 396/53, 396/54, 396/51, vše v k. ú. Kamenný Újezd u Nýřan, obec Nýřany, 11 pozemkových parcel (č. 1943, 1952/2, 1942/6, 1952/7, 1952/8, 1952/9, 1952/10, 1942/11, 1942/12, 1942/13, 1942/14), vše v k. ú. a obci Nýřany, pozemkovou parc. č. 1716/150, v k. ú. Chrást u Plzně, obec Chrást, 3 pozemkové parcely (č. 310, 420/133, 420/134), v k. ú. a obci Bdeněves, dále pozemek parc. č. 420/115 oddělený od parc. č. 420/115 na základě geometrického plánu č. 670-246/2017, vyhotoveného Ing. Jirím Blábolem a potvrzeného Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Plzeň-sever, dne 6. 10. 2017, č. j. PGP-920/2017-407, v k. ú. a obci Bdeněves, dále pozemek parc. č. 411/1 a 411/4 oddělené od parc. č. 411/1, na základě geometrického plánu č. 675-313/2017, vyhotoveného společností AZIMUT CZ s. r. o. a potvrzeného Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Plzeň-sever, dne 6. 12. 2017, č. j. PGP-1116/2017-407, vše v k. ú. a obci Bdeněves a pozemek parc. č. 153/1 odděleného od pozemku parc. č. 153/1 na základě geometrického plánu č. 526/246/2017, vyhotoveného Ing. Jirím Blábolem a potvrzeného Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Plzeň-sever dne 5. 10. 2017, č. j. PGP-919/2017-407, v k. ú. Kozolupy u Plzně, obec Kozolupy, a žalobkyně tyto pozemky do svého vlastnictví přijímá. Pozemky oddělené geometrickými plány vyhotovenými Ing. Jirím Blábolem č. 670-246/2017 pro kat. úz. a obec Bdeněves a č. 526-246/2017 pro kat. úz. Kozolupy u Plzně, obec Kozolupy a vyhotoveného společností AZIMUT CZ s. r. o. č. 675-313/2017 pro kat. úz. a obec Bdeněves, byly nedílnou součástí tohoto rozsudku. Výrokem II. rozhodl, že žalovaná je povinna zaplatit žalobcům náklady řízení ve výši 113 995 Kč.
9. Soud shledal důvodným nárok žalobkyně na nahrazení projevu vůle žalovaného uzavřít s žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu náhradních pozemků ve vlastnictví žalované za odňaté a nevydané pozemky v k. ú. Malešice, obec hl. m. Praha, podle výměrů zemědělského referátu Ústředního národního výboru hl. m. Prahy a Odboru výstavby ONV Praha 10 (pozemek PK p. č. 752 v k. ú. Malešice, obec Praha) za účelem uskutečnění průmyslové výstavby. Žádala náhradní pozemky v k. ú. a

obci Chotíkov, Myslinka, k. ú. Kamenný Újezd u Nýřan, obci Nýřany, k. ú. a obci Nýřany, k. ú. Chrást u Plzně, Bdeněves, Kozolupy u Plzně, obec Kozolupy, v původní hodnotě 1 535 327,40 Kč, soud prvního stupně shledal důvodný, z důkazů provedených v řízení zjistil, že žalobkyně je jedinou dědičkou po své matce Věře Váchové, nar. 18. 10. 1931, a zemřelé dne 17. 5. 2015 (jež byla dcerou Zdeňky Hlaváčové, zemřelé dne 6. 5. 1966). Skutečnosti, že žalobkyně je osobou oprávněnou a že právním předchůdcům žalobkyně byly odňaty předmětné pozemky, a že odňaté pozemky nebyly žalobkyni vydány ze zákonných důvodů, nebyly sporné. Stejně jako skutečnost, že žalobkyně je v tomto řízení aktivně legitimována, jako oprávněná osoba ve smyslu ust. § 4 odst. 4 zákona o půdě, má na základě rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha od roku 1999 až po 2016 nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobkyni v restituci z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě nevydané, když její nárok na vydání náhradních pozemků dosud nebyl uspokojen. Žalobkyně jako dědic oprávněné osoby podle § 4 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb. je tedy osobou s restitučními nároky k pozemkům, které v době od 25.2.1948 do 1.1.1990 přešly zákonem stanoveným způsobem na stát nebo jiné právnické osoby a které nebylo možné oprávněným osobám v souladu s ust. § 11 odst. 1 zákona o půdě vydat, neboť byly zastavěny trvalými stavbami, komunikacemi s nimi bezprostředně souvisejícími a nezbytně nutnými k zajištění jejich provozu a dílem se jedná o pozemky fyzických osob. Žalobkyni tedy vznikl nárok, aby jí žalovaná poskytla náhradní pozemky podle § 11a, § 17 a § 18a zákona o půdě. Právní předchůdkyně Věra Váchová uplatnila v zákonné lhůtě do 31.12.1992 restituční nárok na vydání státem odňatých pozemků a její nároky nebyly uspokojeny ani více než 25 let. Zemřela dne 17. 5. 2015 a do jejích práv vstoupila žalobkyně jako jediná dědička. Žalobkyni vznikl nárok na vydání náhradních pozemků podle ocenění doc. Ing. Vladimíra Rysky, CSc., v posudku z 30.1.2017 ve výši 19 193 480 Kč. Žalovaný však stále odmítá přecenit nárok žalobkyně a eviduje jej ve výši pouhých 372 889,30 Kč. Z těchto důvodů shledal soud prvního stupně v postupu žalované svévoli a liknavosti, které odůvodňují vznik nároku na převod náhradních pozemků.

10. K odvolání účastníků Krajský soud v Plzni rozsudkem čj. 61 Co 154/2019-1006 ze dne 14.8.2019 výrokem I. změnil výrok I. napadeného rozsudku soudu prvního stupně tak, že žalobu částečně zamítl ohledně vydání pozemků p.č. 686/55 v hodnotě 267 493 Kč, p.č. 693/127 v hodnotě 67.111 Kč, p.č. 693/128 v hodnotě 10.764 Kč, p.č. 693/131 v hodnotě 421 Kč, p.č. 690/2 v hodnotě 1.513 Kč, p.č. 690/3 v hodnotě 1.841 Kč, p.č. 690/6 v hodnotě 10.967 Kč, vše v kat. úz. a obci Chotíkov a ohledně pozemku p.č. 411/1 a p.č. 411/4 oddělené od pozemku p. č. 411/1 geometrickým plánem č. 675-313/2017, vyhotoveného společností AZIMUT CZ s. r. o. a potvrzeného Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrálním pracovištěm Plzeň-sever, dne 6. 12. 2017, č. j. PGP-1116/2017-407, v kat. úz. a obci Bdeněves, v hodnotě 4.960,80 Kč. Výrokem II. ve zbylém rozsahu rozsudek soudu prvního stupně v napadeném výroku I potvrdil a výrokem III. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náklady za řízení před soudy obou stupňů v částce 33.926 Kč.
11. Odvolací soud posuzoval postup soudu prvního stupně, který se zabýval výší nároku žalobkyně, která znaleckým posudkem znalce Ing. Jaromíra Rysky ze dne 24. 11. 2014, č. 2263/41/I/VII/2014, prokázala celkovou výši nároku 24.457.630 Kč, pro právní předchůdkyni žalobkyně Ing. Zdeňka Hlaváče a Věry Váchové a z toho nárok žalobkyně představuje 12.228.815 Kč, tedy jednu polovinu. Žalovaná však stále eviduje výši restitučního nároku žalované ve výši pouhých 372 889,30 Kč (po odečtení částečného plnění v částce 194 821 Kč). Uzavřel, že ve vztahu k přeceňování restitučních nároků žalobkyně a poskytnutí náhradních pozemků za pozemky, které byly jejím právním předchůdcům odňaty a které nemohly být vydány, vycházel soud prvního stupně z již z ustálené judikatury Nejvyššího soudu ČR (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 2019, sp. zn. 28 Cdo 1890/2019, které se mimo jiné zabývá též charakterem odňatých pozemků, o které jde i v této věci). Ohledně charakteru státem odňatých pozemků v kat. úz. Malešice a obci Praha učinil závěr, že pozemek PK 752 odňatý v roce 1969 byl vyvlastněn za účelem výstavby a při hodnotě 250 Kč/m² by činila výše restitučního nároku 6 737 750 Kč. Žalovaná však stále odmítá přecenit nárok žalobkyně a eviduje jej ve výši nyní pouhých 372 889,30 Kč (567 710,30 Kč po odečtení vydaného pozemku p. č. 2349/1 v k. ú. Moravská Třebová v hodnotě 194 821 Kč). A závěr soudu prvního stupně, že žalobkyni jako oprávněné osobě je třeba poskytnout náhradu jako za pozemky určené pro stavbu (§ 14 odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Mašterová

- vyhl. č. 182/1988 Sb.), neboť přístup žalovaného k vypořádání nároku, který byl Věrou Váchovou uplatněn v zákonné lhůtě (do 31. 12. 1992), je liknavý a svévolný, když do současné doby nebyl vypořádán a do konce žalovanou ani evidován ve správné výši, je správný.
12. Odvolací soud zamítl žalobu ohledně pozemkových parcel č. 686/55, 693/127, 693/128, 693/131, 690/2, 690/3, 690/6, vše v k. ú. a obci Chotíkov (v hodnotě 360 110 Kč), neboť žalovaný uzavřel dne 1.6.2016 smlouvu s obcí Chotíkov, se sídlem Chotíkov 118, č. 1011991604, podle § 7 odst. 1 písm. b) zák. č. 503/2012 o bezúplatném převodu za účelem zastavení těchto pozemků stavbou pro bydlení. Smlouva dosud nebyla vložena do katastru; přestože byla předložena katastrálnímu úřadu, vkladové řízení nebylo ukončeno z důvodu vydání předběžného opatření v této věci. Smlouva o bezúplatném převodu těchto pozemků byla uzavřena ještě před podáním žaloby v této věci dne 8.6.2016 (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 11. 2018, sp. zn. 28 Cdo 3527/2018). V případě pozemku p.č. 310/64, kat. úz. Nevřeň, byla situace opačná, neboť žádost obce o bezúplatný převod podána až po zahájení tohoto řízení (a o žádosti nebylo rozhodnuto) a ohledně tohoto pozemku bylo žalobě vyhověno. Ohledně pozemků p.č. 411/1 a p.č. 411/4 oddělených od pozemku parc. č. 411/1 na základě geometrického plánu č. 675-313/2017 vyhotoveného společností AZIMUT CZ s. r. o. a potvrzeného Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrálním pracovištěm Plzeň-sever ze dne 6. 12. 2017, č. j. PGP-1116/2017-407, vše v k. ú. a obci Bdeněves v hodnotě 4 960,80 Kč, odvolací soud zjistil, že původní pozemek parc. č. 411/1 má označen způsob využití ostat. pl., ostatní komunikace. Skutečný průběh cesty se však neshoduje s jejím zákresem v katastrální mapě (to je důvod, proč geometrickým plánem byla vyřata část 411/3, na které se cesta skutečně nachází). Restituční řízení však nemůže sloužit k tomu, aby se jím opravovaly chyby v katastrálním operátu. Na základě shora uvedeného geometrického plánu by navíc vznikly pozemky takových tvarů a výměr, které nejsou vhodné k jejich zemědělskému obhospodařování (k této podmínce srov. např. usnesení Nejvyššího soudu z 12.12.2013, sp. zn. 28 Cdo 592/2013) a žalobu zamítl. Odvolací soud také potvrdil rozsudek soudu I. stupně týkající se bezúplatného převodu spoluvlastnického podílu ve výši ideální 1/2 pozemkové parcely č. 556/144 v k. ú. a obci Chotíkov a spoluvlastnických podílů pozemkových parcel č. 123/20 a 123/22 a v k. ú. a obci Myslinka, neboť předkupní právo spoluvlastníka se uplatní v případě převodu majetku na třetí osobu, ale neuplatní se v případě přechodu majetku ze zákona, či z rozhodnutí státních orgánů. Rozsudek vydaný v této věci je ve své podstatě rozhodnutím státního orgánu o nabytí vlastnictví a v takovém případě je předkupní právo spoluvlastníka vyloučeno.
13. Proti cit. rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne čj. 61 Co 154/2019-1006 ze dne 14.8.2019 podal žalovaný dovolání a Nejvyšší soud ČR rozsudkem čj. 28 Cdo 4185/2019-1069 ze dne 10.2.2020 výrok rozsudků soudu odvolacího i soudu I. stupně zrušil ohledně nároku žalobkyně na bezúplatný převod do svého vlastnictví ohledně spoluvlastnického podílu o velikosti 1/2 na pozemku p.č. 556/144 v kat. úz. Chotíkov, spoluvlastnického podílu o velikosti 1/2 na pozemku p.č. 123/20 v kat. úz. Myslinka, spoluvlastnického podílu o velikosti 1/2 na pozemku p.č. 123/22 v kat. úz. Myslinka, pozemku p.č. 310/64 v kat. úz. Nevřeň, a pozemku p.č. 310 v kat. úz. Bdeněves. Nejvyšší soud v odůvodnění uvedl, že závěry soudů nižších stupňů o liknavosti dovolatele při uspokojování restitučních nároků žalobkyně není v posuzované věci nepřiměřený zjištěným skutkovým okolnostem věci a odpovídá výše citované rozhodovací praxi odvolacího soudu. Jestliže totiž právní předchůdkyně žalobkyně uplatnila svůj nárok v zákonné lhůtě, její nárok nebyl uspokojen přes 25 let, v roce 2005 se neúspěšně zúčastnila několika veřejných nabídek, a v průběhu rozhodování o jejich restitučních nárocích v letech 1999 až 2016 se marně snažila o přecenění restitučního nároku, přičemž dovolatel bez ospravedlnitelného důvodu ztěžovala její uspokojení zásadně předpokládaným postupem (tj. prostřednictvím veřejné nabídky pozemků; srov. § 11a zákona o půdě) nesprávným oceněním restitučního nároku, soudy nižších stupňů zcela v souladu s citovanou judikaturou dovodily, že následkem liknavého postupu dovolatele nebylo lze po žalobkyni spravedlivě požadovat další účast ve veřejných nabídkách a bylo namísto vyhovět její žalobě o vydání konkrétních vhodných pozemků. Nejvyšší soud shledal správným i závěr o stavebním charakteru některých odňatých pozemků soudů nižšího stupně, když existovala územně plánovací dokumentace dopadající na původní pozemky – konkrétně návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XI (Malešice) s přílehlými částmi území Prahy IX (Hloubětín), Prahy XI (Hrdlořezy) a Prahy XIII (Strašnice), mezi státními silnicemi českobrodskou a

černokosteleckou, a návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XIII (Strašnice, Hostivař a Záběhlíce) mezi státní silnicí černokosteleckou a tělesem státní dráhy, s přílehlými částmi Prahy XI – Malešic a Štěrbohol. Ačkoliv první z těchto plánů nebyl dle skutkových zjištění soudu prvního stupně, která převzal také odvolací soud, potvrzen Ministerstvem veřejných prací (což dovolatel namítá v dovolání), jiná v době odnětí původních pozemků platná územně plánovací dokumentace není Institutem plánování a rozvoje hl. m. Prahy evidována a z provedeního dokazování měl soud prvního stupně za prokázané, že výstavba (i podle tohoto) regulačního a zastavovacího plánu fakticky probíhala. Namítal-li dovolatel, že závěr o stavebním charakteru původních pozemků lze opřít toliko o platnou územně plánovací dokumentaci, přičemž návrh regulačního a zastavovacího plánu nepotvrzený Ministerstvem veřejných prací je nicotný, poukázal Nejvyšší soud na ustálenou rozhodovací praxi, dle níž při hodnocení povahy odňatých pozemků soudy zohledňují rozmanité okolnosti, které se v kontextu projednávaného případu pro posouzení této otázky jeví relevantní (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1.9.2015, sp. zn. 28 Cdo 1227/2015, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 2. 2016, sp. zn. 28 Cdo 3689/2015, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26.10.2016, sp. zn. 28 Cdo 1992/2015). Kdy závěr, že by odňaté pozemky bylo možno ocenit jako pozemky stavební jediné na základě platné územně plánovací dokumentace, se ostatně nepodává ani z rozhodnutí odkazovaných dovolatelem. Pozemek PK 752 byl vyvlastněn přímo za účelem výstavby. Na správnosti závěru o ocenění pozemku PK XY jako pozemku stavebního pak nic nemění ani závěry z dovolatelem odkazovaného usnesení NS ČR z 26.10.2016, sp. zn. 28 Cdo 1992/2015, a rozsudku NS ČR z 26.11.2009, sp. zn. 28 Cdo 2699/2008, jež spočívají na posouzení, že toliko existence směrného územního plánu objektivně není způsobilá pro svou obecnost a i z hlediska jeho účelu, směřujícího toliko k určení základní (hrubé) skladby určitého útvaru, definovat stavební určení toho kterého pozemku; v posuzované věci však není rozhodnutí odvolacího soudu (v otázce určení charakteru tohoto pozemku) založeno na existenci směrného územního plánu, nýbrž na zjištění, že byl pozemek PK 752 vyvlastněn přímo za účelem výstavby.

14. Nejvyšší soud v tomto rozsudku formuloval následující závěr (uveřejněný jako (Rc) 28Cdo 4185/2020 z 10.2.2020): „Jako náhradní pozemky lze oprávněné osobě vydat toliko pozemky vhodné, jež by byly zařaditelné do veřejné nabídky; při posuzování „vhodnosti“ pozemku přitom nutno hodnotit, zda převodu nebrání zákonné výluky uvedené v ustanoveních § 11 odst. 1 zákona o půdě a § 6 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb., či zda nejde o pozemek zatížený právy třetích osob, zda jeho převod není z jiného důvodu zapovězen zákonem, zda jej lze zemědělsky obhospodařovat, zda nevzniknou jiné problémy při hospodaření s takovým pozemkem, případně zda nejde o pozemek zastavěný či tvořící součást areálu, přičemž tato hlediska je třeba zkoumat vždy se zřetelem k individuálním skutkovým okolnostem případu a předpoklady pro vydání (popřípadě pro nevydání) každého takového pozemku posuzovat zcela samostatně, byť s přihlédnutím k širším souvislostem konkrétní věci. Restituční výluka dle § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě dopadá také na pozemky zatížené veřejným užíváním (např. i jejich užíváním jako místní komunikace), jejichž vydáním by oprávněná osoba získala vyprázdňené vlastnické právo, neboť by nemohla realizovat žádnou ze složek vlastnického práva; přitom, nemohl-li by určitý pozemek být vydán jako předmět naturální restituace, tím spíš jej nelze poskytnout ani jako pozemek náhradní.“
15. Nejvyšší soud dále uzavírá, že jeho rozhodovací praxe, v rozsudku z 3.9.2019, sp. zn. 28 Cdo 4423/2018 (reflektovaném např. i rozsudkem Nejvyššího soudu z 27.11.2019, sp. zn. 28 Cdo 2783/2019, a usnesením Nejvyššího soudu z 4.11.2019, sp. zn. 28 Cdo 1275/2019) saturaci restitučního nároku skrze spoluvlastnický podíl kategoricky nezapovídá, musí i v takovém případě jeho vydání předcházet test vhodnosti, přičemž se v naznačené situaci (vydání spoluvlastnického podílu) nabízí zejména prověření hlediska bezobtěžného výkonu práv nového (spolu)vlastníka (přiměřeně srov. rozsudek NS ČR z 13.4.2016, sp. zn. 28 Cdo 574/2015), jestliže je nežádoucí, aby vydání náhradního pozemku kupříkladu představovalo základ pro budoucí potenciální spory zainteresovaných subjektů. V této souvislosti poukazuje i na usnesení NS ČR z 18.9.2014, sp. zn. 28 Cdo 2462/2014, jímž byly aprobevovány závěry soudů nižších stupňů, podle nichž pokud by měl být oprávněné osobě vydán toliko spoluvlastnický podíl na konkrétním náhradním pozemku, přičemž po vyhovění takovému žalobnímu návrhu by dalším spoluvlastníkem (resp. dalšími spoluvlastníky) zůstala osoba odlišná od oprávněné

osoby (tj. náhradní pozemek by i nadále zůstal v podílovém spoluvlastnictví), vedlo by to k problémům při hospodaření s pozemkem, čímž je dána překážka pro převod takového spoluvlastnického podílu oprávněné osobě k uspokojení jejího restitučního nároku podle zákona o půdě.

16. K sporným pozemkům p.č. 556/144 v kat. úz. Chotíkov a p.č. 123/20 a 123/22 v kat. úz. Myslinka Nejvyšší soud uvedl, že žalovaný je toliko vlastníkem spoluvlastnického podílu o velikosti jedné ideální poloviny náhradních pozemků a soudy nižšího stupně se nezabývaly otázkou vhodnosti vydání těchto spoluvlastnických podílů žalobkyni a právní posouzení v tomto rozsahu je neúplné a nesprávné.
17. K vydání pozemku p.č. 310/64 v kat. úz. Nevřeň žalobkyni a závěru soudu nižšího stupně, že vydání tohoto pozemku není vyloučeno ani skutečností, že o jeho převod požádala příslušná obec podle § 7 zákona č. 503/2012 Sb., neboť „žádost obce byla podána až po zahájení tohoto řízení“, dovolací soud uvedl, že tento závěr není však konformní se závěry vyslovenými Nejvyšším soudem např. v rozsudku z 27.3.2019, sp. zn. 28 Cdo 393/2019, podle nichž překážkou pro převod náhradního pozemku je také skutečnost, že na jeho převod bylo uplatněno právo obce podle § 7 zákona č. 503/2012 Sb. (zákonem č. 229/2019 Sb. byla již i příslušně aktualizována poznámka pod čarou v § 11a odst. 13 zákona o půdě, která původně odkazovala na již zrušený zákon č. 95/1999 Sb.), protože je takový pozemek k vydání v řízení o nahrazení projevu vůle nevhodný. Rozhodující je přitom stav v době vyhlášení rozsudku (srov. § 154 odst. 1 o. s. ř.), přičemž bude na soudech nižších stupňů, aby se zabývaly i otázkou, zda obec na podané žádosti trvá a zda její žádosti ze strany státu bude moci být vyhověno, tedy jsou-li naplněny podmínky pro převod pozemku dle § 7 zákona č. 503/2012 Sb. (srov. rozsudek Nejvyššího soudu z 11.12.2019, sp. zn. 28 Cdo 3307/2019, a přiměřeně též usnesení Nejvyššího soudu z 3.1.2011, sp. zn. 28 Cdo 99/2010). Konečně u pozemku p.č. 310 v kat. úz. Bdeněves, k němuž dovolatel namítá, že je užíván jako místní komunikace, se soudy vhodností tohoto pozemku k vydání oprávněné osobě dosud patřičně nezabývaly a rozhodovací praxi dovolacího soudu byl přitom již opakovaně vysloven závěr, že restituční výluka dle § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě dopadá také na pozemky zatížené veřejným užíváním (např. i jejich užíváním jako místní komunikace), jejichž vydáním by oprávněná osoba získala vyprázdněné vlastnické právo, neboť by nemohla realizovat žádnou ze složek vlastnického práva; přitom, nemohl-li by určitý pozemek být vydán jako předmět naturální restituce, tím spíš jej nelze poskytnout ani jako pozemek náhradní (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu z 12.3.2019, sp. zn. 28 Cdo 3124/2018). Právní posouzení věci je proto v této části neúplné a tudíž nesprávné.
18. Předmětem řízení před soudem prvního stupně tak zbývá nárok žalobkyně na bezúplatný převod náhradních pozemků, a to spoluvlastnického podílu o velikosti 1/2 na pozemku p.č. 556/144 v kat. úz. Chotíkov, spoluvlastnického podílu o velikosti 1/2 na pozemku p.č. 123/20 v kat. úz. Myslinka, spoluvlastnického podílu o velikosti 1/2 na pozemku p.č. 123/22 v kat. úz. Myslinka, pozemku p.č. 310/64 v kat. úz. Nevřeň, a pozemku p.č. 310 v kat. úz. Bdeněves. V dosavadním řízení bylo prokázáno, že žalobkyně je v tomto řízení aktivně legitimována, jako oprávněná osoba ve smyslu ust. § 4 odst. 4 zákona o půdě, má na základě rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha v období let 1999 až 2016 nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobkyni v restituci z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě nevydané, když její nárok na vydání náhradních pozemků dosud nebyl uspokojen. Vznikl jí nárok, aby jí žalovaná poskytla náhradní pozemky podle § 11a, § 17 a § 18a zákona o půdě, neboť její právní předchůdkyně Věra Váchová uplatnila v zákonné lhůtě do 31.12.1992 restituční nárok na vydání státem odňatých pozemků a její nároky nebyly uspokojeny ani více než 25 let. Zemřela dne 17.5.2015 a do jejích práv vstoupila žalobkyně jako jediná dědička. Žalobkyni vznikl nárok na vydání náhradních pozemků podle ocenění doc. Ing. Vladimíra Rysky, CSc., v posudku z 30.1.2017 ve výši 19.193.480 Kč. Bylo prokázáno, že státem odňatý pozemek PK 752 v kat. úz. Malešice a obci Praha odňatý v roce 1969, byl vyvlastněn za účelem výstavby a při hodnotě 250 Kč/m² by činila výše restitučního nároku 6.737.750 Kč. Žalovaná přesto stále odmítá přecenit nárok žalobkyně a evidovala jej ve výši pouhých 567 710,30 Kč. Protože žalovaný stále odmítá přecenit nárok žalobkyně a bez ospravedlnitelného důvodu ztěžuje uspokojení jejího nároku, následkem takového liknavého postupu žalovaného nelze po žalobkyni spravedlivě požadovat další účast ve veřejných nabídkách a bylo by namíste vyhovět její žalobě o vydání konkrétních vhodných pozemků. V tomto směru soud odkazuje na dříve vydané rozsudky soudů v této věci. Soud se tak v intencích rozhodnutí dovolacího soudu, zabýval vhodností

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Mašterová

zbývajících náhradních pozemků k převodu do vlastnictví žalobkyně, v intencích právních závěrů vyplývajících z rozhodnutí dovolacího soudu.

19. Při jednání konaném dne 22.9.2020 (čl.1148) vzala žalobkyně se souhlasem žalovaného žalobu zpět ohledně spoluvlastnického podílu v rozsahu ideální 1/2 pozemků p.č. 123/20 a p.č. 123/22, vše v katastrálním území a obci Myslinka, zapsánu u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj. Řízení pak bylo usnesením čj. 8C 198/2016-1150 ze dne 24.9.2020 zastaveno.
20. Žalobkyně tvrdila ohledně sporného pozemku p.č. 310/64 v kat. úz. Nevřeň, že není doloženo, že by žádosti obce o bezúplatný převod mělo být vyhověno (podání z 23.7.2020 čl.1108) a že jsou splněny podmínky vyjádřené dovolacím soudem (zda obec na podané žádosti o bezúplatný převod trvá a zda její žádosti ze strany státu bude moci být vyhověno - zda jsou naplněny podmínky pro převod pozemku dle § 7 zákona č. 503/2012 Sb.). Z obsahu odpovědi obce Nevřeň z 8.10.2020 je zřejmé, že obec nemá ohledně pozemku žádný konkrétní zájem, pouze obecně uvažuje o jeho využití pro veřejně prospěšnou stavbu a snaží se získat dostupné pozemky, aniž by předem rozhodla, jaký účel by po získání do vlastnictví obce měly plnit (čl.1158). Ohledně pozemku p.č. 310 v kat. úz. Bděňves, tvrzená místní komunikace na dotčeném pozemku není doložená, byť v evidenci katastru nemovitostí je veden pozemek jako ostatní plocha, ostatní komunikace. Dále podle informací starosty p. Chleboráda v nastávající schůzi obecního zastupitelstva by obec Bděňves měla vyjádřit, že již nemá zájem o bezúplatný převod žalovaného pozemku p.č. 310 v kat. úz. Bděňves (čl.1147). Takové stanovisko dle žalobkyně (čl.1163) vyjádřil starosta obce podáním ze dne 19.10.2020 (čl.1164). K žalovanému pozemku p.č. 556/144 v kat. úz. Chotíkov, žalobkyně navrhla prošetření možného výkonu vlastnických práv. Vzhledem k tomu, že by šlo o spoluvlastnictví s osobami, které trvale nežijí v cizím státě, např. Izraeli, nevidí žalobkyně důvod spoluvlastníky neoslovit a nezjistit možné problémy ve výkonu vlastnického práva žalobkyně v případě převodu pozemku do jejího vlastnictví a jejich postoj ke změně v osobě druhého spoluvlastníka.
21. Žalovaný ohledně zbývajících žalovaných náhradních pozemků tvrdil, že již v podání ze dne 3.7.2017 namítl, že pozemek p.č. 310 (a pozemek p.č. 411/1) v kat. úz. Bdeněves je na žalobkyni nepřevoditelný pro zatížení místní komunikací a žádost obce o jeho bezúplatný převod ze dne 1.6.2015. Jde o ostatní plochu – ostatní komunikaci, polní cestu propojující nově vznikající obytnou lokalitu obce s dalšími přilehlými lokalitami obce. této lokalitě vzniká nová zástavba a dle územního plánu se bude i nadále rozšiřovat (čisté bydlení). Obec by ráda nabyla tuto předmětnou komunikaci do vlastnictví s ohledem na využívání cesty jako účelové komunikace, která slouží chodcům, turistům a cyklistům, neboť zde prochází panevropská cyklotrasa č. 37. Dalším důvodem je, že by došlo k propojení se sousední cestou, kde investor vybuduje a předá obci místní komunikaci. Tím by bylo zajištěno spojení dvou částí obce komunikací, která by byla ve vlastnictví obce, ta by zajišťovala odpovídající správu a údržbu. Zároveň by tím byl vyřešen problém zmiňované cyklotrasy, kde dochází k potížím z hlediska vlastnických práv, neboť zde nebyla zařízena patřičná věcná břemena. Jedná se o veřejný zájem plně v souladu s územním plánem. V současnosti má obec o bezúplatný převod stále zájem. Pozemek nemá zemědělský charakter. Podle zprávy starosty obce Bdeněves P. Chleboráda z 19.5.2020 lokalitou prochází zpevněná komunikace, která je vedena dle platného územního plánu. Žalobkyně dne 13.5.2020 zahájila neoprávněné řízení o vkladu vlastnického práva k pozemku p.č. 310 v kat. úz. Bdeněves ve prospěch společnosti Hlaváč Group a.s., a dle smlouvy o převodu uzavřené s touto společností kromě tohoto pozemku byly předmětem tohoto vkladového řízení (sp. zn. V- 1947/2020) i některé pozemky v této věci žalobkyní nabyté a rozsudkem NS ČR ze dne 10. 2. 2020 nepozbyté. Pozemek p.č. 310/64 v kat. úz. Nevřeň je dotčen žádostí obce o jeho bezúplatný převod, obec na této podané žádosti trvá a zákonné podmínky převodu jsou splněny. Spoluvlastnický podíl žalovaného na pozemku p.č. 556/144 v kat. úz. Chotíkov je pouze poloviční, protože tato nedostatečná velikost spoluvlastnického podílu by žalobkyni překážela v případném zemědělském hospodaření s těmito pozemky.
22. Z výpisu z katastru nemovitostí LV 799 kat. úz a obec Chotíkov ze dne 24.8.2020 (čl.1117) vyplývá, že spoluvlastníci pozemku p.č. 556/144 v kat. úz. a obci Chotíkov, zapsánu u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, jsou žalovaní a Štěpán Krejčíř r.č. 090605/055. Štěpán Krejčíř, bytem Plzeň, Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Mašterová

- Lindauerova 103/12 (dle údajů z výpisu z katastru nemovitostí) nabyt spoluvlastnický podíl v souvislosti s rozhodnutím o dědictví sp.zn. D 202/1981), neprochází centrální evidencí obyvatel (čl.1116). Z přídělové listiny čj. K 1752/48-I z 10.5.1948 pro kat. úz. Chotíkov knih. vložka mj. č. 766 ze dne 10.5.1948 a výpisu z pozemkové knihy knihovní vložky č. 766 kat. úz. Chotíkov (čl.1152-1157) vyplývá, že Štěpán a Anna Krejčířovi, Chotíkov čp.29, nabyli spoluvlastnický podíl k nemovitostem zapsaným v knihovní vložce č. 766, každý ve výši 1/2, , kdy k zápisu do pozemkové knihy došlo dne 8.6.1948. Z úředního zápisu ze dne 25.9.2020 (čl.1151) bylo zjištěno, že dědický spis státního notářství Plzeň-sever sp.zn. D 202/1981 nebyl nalezen. Účastníci učinili nespornou hodnotu spoluvlastnického podílu 1/2 pozemku p.č. 556/144 v kat. úz. Chotíkov ve výši 11.433,60 Kč (čl.401pv).
23. Z výpisů z katastru nemovitostí LV 10002 zapsaných u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj pro kat. úz. Chotíkov, Nevřeň, Chrást u Plzně, (čl.122-138, zejm. příl. čl. 597) vyplývá, že žalované náhradní pozemky, jejichž bezúplatného převodu se žalobkyně domáhá, jsou ve vlastnictví ČR a žalovaný je příslušný hospodařit s tímto nemovitým majetkem státu. To bylo mezi účastníky rovněž nesporné (čl.358pv). Dle zprávy stavebního úřadu Všeruby z 9.10.2017 (příl.čl.405) pozemek p. č. 310/64, k.ú. a obec Nevřeň, není zastavěn stavbou dopravní infrastruktury ani k ní určen. Dle vyjádření Městského Úřadu města Touškov (stavebního úřadu) ze dne 8.9.2017 (čl.395) pozemky p.č. 310 a 411/1 v kat. úz. Bděněves jsou dle územně plánovací dokumentace součástí ploch místní komunikace, polní cesty, cyklotrasy, nejsou dotčeny veřejně prospěšnými stavbami. Pozemek p.č. 310/64 k.ú. a obci Nevřeň, je územním plánem příslušného sídelního útvaru určen k zastavění v rámci lokality označené jako 4a v oblasti „Nová Hospoda“. Pozemky v kat. úz. a obci Bděněves jsou předurčeny k plnění funkcí pozemních komunikací. Dle zprávy obce Nevřeň z 28.8.2020 (čl.1121) obec požádala v r. 2016 o bezúplatný převod pozemku. Žádosti obce Nevřeň z 13.6.2016 o bezúplatný převod pozemku byla doručena žalovanému dne 17.6.2020 (čl. 1130). Z usnesení č. 10/16/JZ20 vyplývá, že zastupitelství obce Nevřeň schválilo (žádost) o bezúplatný převod mj. pozemku p.č. 310/64 v kat.úz. Nevřeň z vlastnictví žalovaného (čl.1160). Ve zprávě Obecního úřadu Nevřeň čj. D27/2020 z 8.10.2020 a čj. D28/2020 z 8.10.2020 zást. žalobci (příl.čl.1162), starostka obce Nevřeň Š. Bejčková sděluje, že pozemek není dotčen změnou č. 1. územního plánu a je jeho budoucí využití je v souladu s aktuálním plánem obce. Nachází se v ploše občanského vybavení. Není dotčen opatřením či stavbou, neboť od roku 2016 nebyla vyřízena žádost obce o jeho bezúplatný převod. Ve zprávě obecního úřadu Nevřeň ze dne 28.8.2020 (čl.1121) starostka Š. Bejčková uvádí, že začátkem roku 2016 iniciovalo zastupitelstvo obce Nevřeň zahájení prací na změně č. 1 Územního plánu obce, neboť bylo nutné zejm. nově vymezit zastavitelné plochy pro vodojem a vodovod, jejich rozšíření pro ČOV a kanalizaci a dále vymezení budoucích možných změn v krajině v souvislosti se zadržováním vody, realizací zeleně a budováním protipovodňové ochrany obce. Při hledání rozvojových ploch pro tyto záměry byly mapovány pozemky, o jejichž převod by obec mohla v rámci zákonných možností požádat Státní pozemkový úřad. Obec Nevřeň se dlouhodobě snaží o mapování a převod pozemků, které mohou v budoucnu sloužit pro její další rozvoj, aby m mohla do jisté míry korigovat záměry majitelů sousedních pozemků a být účastníkem rozvojových projektů nebo se tyto pozemky mohou stát plochami veřejné infrastruktury. Aktuálně se touto dlouhodobou strategií podařilo vést obecní vodovod téměř v celé ploše po obecních pozemcích. Proto obec požádala v roce 2016 na základě schváleného usnesení zastupitelstva č. 10/16/JZ20 o bezúplatný převod pozemků p. č. 860/3, 860/7, 801/20, 310/64 a st. č. 99 v kat.úz. Nevřeň z vlastnictví Státního pozemkového úřadu do vlastnictví obce Nevřeň a zájem obce o převod pozemku p.č. 310/64 do jejího vlastnictví nadále trvá.
24. Dle vyjádření Městského Úřadu města Touškov (stavebního úřadu) ze dne 8.9.2017 (čl.395) pozemky p.č. 310 (a 411/1) v kat. úz. Bděněves jsou dle územně plánovací dokumentace součástí ploch místní komunikace, polní cesty, cyklotrasy, nejsou dotčeny veřejně prospěšnými stavbami. Z žádosti obce Bděněves o bezúplatný převod mj. pozemku p.č. 310 v kat. úz. Bděněves ze dne 1.6.2015 dle z.č. 92/1991 Sb. a usnesení zastupitelstva obce Bděněves z 1.6.2015 (příl.čl.1107) vyplývá, že obec Bděněves požádala o bezúplatný převod pozemku p.č. 310 (a 411/1) v kat. úz. Bděněves, ostatní plocha – ostatní komunikace. Jde o polní cestu propojující nově vznikající obytnou lokalitu s přílehlými obytnými lokalitami. Dle územního plánu zde vzniká nová zástavba, která se bude rozšiřovat. Obec by ráda nabytla předmětnou komunikaci s ohledem na stávající využívání cesty, jako účelové komunikace

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Mašterová

pro chodce a cyklisty, s ohledem na procházející panevropskou cyklotrasu č. 37. Došlo by k propojením ze sousední cestou, kde investor vybuduje a předá obci místní komunikaci. Došlo by ke spojení dvou částí obce komunikací a obec by zajišťovala správu a údržbu. Vyřešil by se i problém cit. cyklotrasy z hlediska vlastnických práv, neboť nebyla zřízena patřičná věcná břemena. Ve sdělení obce Bděňves z 28.8.2020 s mapovou částí (čl.1118 + 1119) starosta obce P. Chleborád uvádí k pozemku p.č. 310 v kat. úz. Bděňves, že pozemky celé lokality jsou určeny k zastavění. Lokality prochází zpevněná komunikace, která je vedena dle platného územního plánu. Obec Bdeněves žádala již dne 1.6.2015 žalovaného o bezúplatný převod z důvodu pozemní komunikace dle platné územně plánovací dokumentace. Zda byla komunikace během let odchýlena od katastrálního zákresu resp. v rámci digitalizace katastru nemovitostí mapa nebyla přesně zaměřena, by bylo možné zhodnotit pouze na základě zaměření geodetem. Avšak cestu takto územní plán vymezuje. Komunikace však není zařazena jako místní komunikace, je tedy veřejnou účelovou komunikací dle § 7 zákona o pozemních komunikacích. Ve zprávě starosty obce Bděňves žalobkyni z 19.10.2020 (čl.1164) k žádosti o souhlas s vydáním pozemku parc. č. 310 kat.úz. Bdeněves sděluje starosta obce Bděňves P. Chleborád, že obec asi před osmi lety žádala žalovaného o vydání tohoto pozemku a on sám ve funkci starosty za posledních 6 let také podával žádost, i o obnovu v souvislosti s digitalizací katastrálního operátu. Opakovaně aw vyjadřoval v souvislosti s předběžným opatřením soudu. Uvedený pozemek je veden v územním plánu skutečně jako pozemní komunikace. Fyzickým šetřením na místě samém starosta dospěl k tomu, že fyzicky stávající zpevněná pozemní komunikace nekopíruje přesně zákres dotčeného pozemku tak, jak jej uvádí územní plán a katastrální mapa a vede v těsné blízkosti. Pravděpodobným důvodem může být zmíněné upřesňování při digitalizaci map nebo historické postupné posouvání cesty v důsledku například zemědělské činnosti. Lze však dovodit, že pokud nebyl za dobu mnoha let opakovaných žádostí bezúplatný převod příslušným úřadem uskutečněn, pozemkový úřad tedy vydání neshledal v souladu s platnými právními předpoklady pro jeho bezúplatné vydání obci. Pokud by tomu tak bylo, pak by bylo logické, aby v probíhajícím soudním řízení vedeném sp.zn. 8 C 198/2016, byl žalobkyni pozemek vydán. Toto sdělení není právním názorem obce, nýbrž konstatuje stav věcí tak, jak se jeví po zhodnocení dostupných informací. Podle fotografií a ortomapy pozemku p.č. 310 v kat. úz. Bděňves (čl.1143-1145) se pozemek p.č. 310 nachází mimo veřejnou účelovou komunikaci (polní cestu). Z emailu Anny Fialové (pracovnici státního pozemkového úřadu) odeslanému Petru Vojířovi z 5.10.2020, 12.52 hod. a emailu Dany Bauerové odeslaného Anně Fialové z 5.10.2020 10.35 hod. (čl.1170) vyplývá, že dle D. Bauerové ze státního pozemkového úřadu, pozemek p.č. 310 v kat. úz. Bděňves je dle reálného stavu součástí pole s využitelností jako orná půda. Je veden, jako ostatní plocha – komunikace, což neodpovídá skutečnému stavu. Podle z.č. 92/1991 Sb není st. pozemkový úřad vázán územním plánem obce, nejde o nárokovu žádost a pozemek nebude vydán dl z.č. 92/1991 Sb.. A. Fialová pak sděluje v následujícím emailu z 5.10.2020, 12.52 hod., že ohledně pozemku p.č. 310/64 v kat. úz. Nevřeň obec splňuje podmínky převodu, k němuž nedošlo jen z důvodu, že je dotčen soudním sporem. Ohledně pozemku p.č. 310 v kat. úz. Bděňves odkázala na předchozí email D. Bauerivé. Nesporná hodnota pozemku p.č. 310/64 v kat. úz. Nevřeň činí 14.190,40,- Kč a hodnota p.č. 310 v kat. úz. Bdeněves pak 11.185,20 Kč, když hodnotu pozemků učinili účastníci nespornou při jednání 21.4.2017 (čl.276a) dle podání žalovaného ze dne 17.4.2017 (čl.255) a při jednání 20.6.2017 (čl.306pv) dle podání žalovaného z 31.5.2017 (čl.277b).

25. Podle § 7 odst. 1, 2, 3, 4, 5 z.č. 503/2012 Sb.

(1) *Státní pozemkový úřad bezúplatně převede zemědělské pozemky, s nimiž je příslušný hospodářit, na základě písemné žádosti obce, v jejímž katastrálním území se nacházejí, do jejího vlastnictví za předpokladu, že tomu nebrání práva třetích osob, a to jde-li o pozemky*

- a) *v zastavěném území8), jsou-li určeny k zastavění veřejně prospěšnou stavbou,*
- b) *v zastavitelné ploše8), jsou-li určeny k zastavění veřejně prospěšnou stavbou,*
- c) *určené rozhodnutím o umístění stavby k zastavění, jsou-li určeny k zastavění veřejně prospěšnou stavbou,*
- d) *zastavěné budovami nebo stavbami, které jsou nemovitostmi ve vlastnictví obce,*
- e) *v zastavěném území8) nebo v zastavitelné ploše8) určené územním plánem nebo regulačním plánem k realizaci veřejné zeleně nebo k realizaci veřejně prospěšných opatření anebo již k těmto účelům využitě,*

f) *nacházejí-li se ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona na území třetích zón národních parků a jsou-li v zastavěném území⁸) nebo zastavitelné ploše⁸); písemnou žádost týkající se bezúplatného převodu těchto typů pozemků lze podat nejpozději do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.*

(2) *Státní pozemkový úřad na základě písemné žádosti obce do jejího vlastnictví bezúplatně převede*

a) *silniční pozemky¹⁵) pod místními komunikacemi nebo pod účelovými komunikacemi, s nimiž je příslušný hospodařit, pokud tato obec uvedené komunikace vlastní,*

b) *silniční pomocné pozemky¹⁶) a pozemky tvořící silniční ochranné pásmo¹⁷) související se silničními pozemky podle písmene a), s nimiž je příslušný hospodařit.*

(3) *Státní pozemkový úřad na základě písemné žádosti kraje do jeho vlastnictví bezúplatně převede, pokud takovému převodu nebrání práva třetích osob a pokud o převedení těchto pozemků nepožádala obec, zemědělské pozemky, s nimiž je příslušný hospodařit,*

a) *v zastavěném území⁸), jsou-li určeny ke zastavění veřejně prospěšnou stavbou,*

b) *v zastavitelné ploše⁸), jsou-li určeny ke zastavění veřejně prospěšnou stavbou,*

c) *určené rozhodnutím o umístění stavby ke zastavění, jsou-li určeny ke zastavění veřejně prospěšnou stavbou,*

d) *zastavěné budovami nebo stavbami, které jsou nemovitostmi ve vlastnictví kraje,*

e) *v zastavěném území⁸) nebo v zastavitelné ploše⁸) určené územním plánem nebo regulačním plánem ke realizaci veřejné zeleně nebo ke realizaci veřejně prospěšných opatření anebo již ke těmto účelům využité.*

(4) *Státní pozemkový úřad na základě písemné žádosti kraje do jeho vlastnictví bezúplatně převede*

a) *silniční pozemky¹⁵) pod silnicemi II. a III. třídy, s nimiž je příslušný hospodařit, pokud tento kraj uvedené silnice vlastní,*

b) *silniční pomocné pozemky¹⁶) a pozemky tvořící silniční ochranné pásmo¹⁷) související se silničními pozemky podle písmene a), s nimiž je příslušný hospodařit.*

(5) *V případě, že je pozemní komunikací zastavěna pouze část pozemku evidovaného v katastru nemovitostí v podobě parcely, převede se tato část určená geometrickým plánem s tím, že náklady na vyhotovení geometrického plánu na rozdělení pozemku hradí v případě odstavce 2 obec a v případě odstavce 4 kraj.*

26. V případě převodu spoluvlastnického podílu 1/2 pozemku p.č. 556/144 v kat. úz. Chotíkov, jehož druhou polovinu vlastní Štěpán Krejčíř, nar. 5.6.1909, se soudu nezdařilo zjistit osob pobyt ani bližší informace ohledně Štěpána Krejčíře, který již s velkou pravděpodobností nežije a ohledně sporného spoluvlastnického podílu neproběhlo dědické řízení. Převodem spoluvlastnického podílu žalovaného na žalobkyni by došlo k situaci, kdy by nemohlo dojít k řádné správě společné věci ve smyslu § 1126 odst. 1 a násl. OZ, kdy každý ze spoluvlastníků je oprávněn k účasti na správě společné věci. Takový postup soudu by vedl k problémům při hospodaření s pozemkem, a je proto dána překážka pro převod takového spoluvlastnického podílu oprávněné osobě k uspokojení jejího restitučního nároku. Proto byla žaloba ohledně tohoto pozemku zamítnuta. V případě pozemku p.č. 310/64 v kat. úz. Nevřeň obec Nevřeň podala žádost o bezúplatný převod dle § 7 zákona č. 503/2012 Sb. dne 17.6.2020. Ze sdělení žalovaného má soud za prokázané, že sporný pozemek splňuje podmínky převodu obci Nevřeň, a nedošlo k tomu pouze z důvodu, že je dotčen soudním sporem. I v tomto případě nemůže být pozemek p.č. 556/144 v kat. úz. Chotíkov vydán jako pozemek náhradní a žaloba byla ohledně tohoto nároku zamítnuta. Zbývající nárok se týkal pozemku p.č. 310 v kat. úz. Bdeněves, vedeného jako ostatní plocha, komunikace. Ohledně pozemku podala obec žádost žalovanému o vydání dle zákona č. 92/1991 Sb. a nikoliv dle z.č. 503/2012 Sb. a dle interní (emailové) komunikace pracovníků žalovaného zde nejsou podmínky k převodu dle z.č. 92/1991 Sb., když pozemní komunikace se na pozemku nenachází. Skutečnost, že zpevněná účelová komunikace se patrně na sporném pozemku nenachází, vyplývá také ze zprávy starosty obce P. Chleboráda z 28.8.2020 i ortofotomapy, kdy sporný pozemek se nachází v její blízkosti. Je však v katastru nemovitostí veden jako komunikace a restituční řízení nemůže sloužit k tomu, aby se jím opravovaly chyby v katastrálním operátu (viz rozhodnutí odvolacího soudu čj. 61Co 154/2019-1006 z 14.8.2019, ad.12). Svým tvarem, výměrou i vzhledem ke skutečnosti, že se nachází v zastavitelném území obce, by se nehodil k zemědělskému hospodaření. O což, jak vyplynulo i z vkladového řízení, které žalobkyně dne 13.5.2020 zahájila ohledně sporného pozemku ve prospěch společnosti Hlaváč Group a.s., ani žalobkyně zájem nemá. Z výše uvedených důvodů se pozemek soudu jevil jako nevhodný k převodu a žalobu tak ohledně něj zamítl.

27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle 142 odst. 2 o.s.ř., kdy žalobkyně nebyla zcela procesně úspěšná, kdy jako procesní neúspěch, když nedošlo k dobrovolnému splnění žalovaného nároku po zahájení řízení (§146 odst. 2, věty druhé o.s.ř.) byla i částečná zpětvzetí. Žalobkyně se domáhala bezúplatného převodu pozemků v celkové hodnotě 1.535.327,40 Kč a úspěšná byla ohledně převodu pozemků v celkové hodnotě 763.383,90 Kč (818 724,60 Kč dle pravomocného rozhodnutí KS v Plzni čj. 61Co 154/2019-1006 z 14.8.2019 po odečtení zamítnutého nároku v celkové výši 36.809,20 Kč (11.433,60 + 14.190,40 + 11.185,20) a částečného zpětvzetí ohledně spoluvlastnických podílů pozemků p.č. 123/20 a 123/22 v kat. úz. Myslínka v hodnotě 12.339,50 Kč a 6.192 Kč. Tedy úspěšná byla z procesního hlediska v rozsahu 49,72% a právo na poměrnou náhradu nákladů řízení by měl žalovaný.
28. S přihlédnutím k délce restitučního řízení včetně řízení před tímto soudem a charakteru tohoto řízení (obdobně usnesení Krajského soudu v Plzni 64 Co 112/2017-307 ze dne 15.3.2017), kdy přes opakovaná rozhodnutí soudů včetně soudu dovolacího žalovaný odmítá přecenit restituční nárok žalobkyně) měl soud za to, že jsou dány mimořádné důvody pro nepřiznání náhrady nákladů řízení žalovanému dle § 150 o.s.ř. a nepřiznal je žádnému z účastníků řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od doručení ke Krajskému soudu v Plzni, prostřednictvím Okresního soudu Plzeň-sever.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po nabytí vykonatelnosti domáhat jejího vymožení cestou soudního výkonu rozhodnutí nebo prostřednictvím soudního exekutora.

Plzeň 3. listopadu 2020

Mgr. Václav Kokožka, v.r.
samosoudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci: **výrok I.** – pokud jím byla zamítnuta žaloba na vydání náhradních pozemků, a to pozemku p.č. 310/64 v katastrálním území Nevřeň v hodnotě 14.190,40 Kč a pozemku p.č. 310 v katastrálním území Bdeněves v hodnotě 11.185,20 Kč, vše zapsáno u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj – dnem **24. 5. 2021.**

Výrok I - pokud jím byla zamítnuta žaloba o vydání náhradních pozemků, a to ohledně spoluvlastnického podílu o velikosti jedné poloviny na pozemkové parcele č. 556/144 v katastrálním území Chotíkov v hodnotě (1/2 pozemku) 11.433,60 Kč, zapsaného u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj a **výrok II** - **změněny rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 3. 2021 č.j 61 Co 27/2021-1298.**

Připojení doložky provedla Milena Šímanová dne 28. 5. 2021.